

Zpáteční cestu na zámek strávili mlčky. Astragor letěl na černém staročase vepředu a Vasilisa byla ráda, že mu nevidí do obličeje. Sama uvažovala o tom, že na ni Astragorova lekce udělala vcelku tíživý dojem. Proměna byla samozřejmě skvělá – Vasilisa se dokázala proměnit v jasně modrého ptáčka... a teď bude svou časovou proměnu určitě poctivě trénovat – ale slova velkého Astragora Vasilisu znepokojila. Viděla v nich jen touhu vládnout lidem. Definitivně se utvrdila v tom, že hlavním cílem velkého ducha Ostaly je stát se novým Pánem času.

Musíme ze Zmijulanu zmizet, rozhodla se dívka. Jakmile se naskytne vhodná příležitost, promluví se stavitelem, aby pomohl utéct nejen jí, ale i Fešovi a Zachaře – bez přátel nikam nepůjde. Ale nejdříve budou muset otevřít Bronzovou a Rubínovou komnatu...

Na Zmijulanu panoval zmatek. Zatímco Vasilisa letěla s Astragorem do Dragolisu, na zámku probíhaly přípravy na další expedici do Rozeklaného zámku.

Dozvěděla se to od Zachary, která na ni čekala na střeše u vchodu do pokoje.

Dívka úzkostlivě dodala, že všichni klíčníci se mají neodkladně dostavit do Hodinového sálu, ale Vasilisa se nejdříve musí najít.

A protože dívce po výletě pořádně vyhládlo, kvapně zhltnula chlebičky, které jí Zachara donesla přímo z kuchyně, a vyslechla si při tom od kamarádky čerstvé novinky.

Dnes půjde do Rozeklaného zámku jenom jedna skupina: Feš, Zachara, Maar a Vasilisa. Vedení svěřil Astragor skutečně Rokovi.

Staviteli dovolili jít doslova na poslední chvíli, ale Fatuma, k jeho velkému rozčarování, nepustili. Proslýchalo se, že si Eflařané chtějí přivlastnit všechny další artefakty, proto Astragor včera přikázal nikoho z nich na výpravu nepouštět. Výjimku udělil jenom Maarovi, protože je Bronzový klíčník, a staviteli.

„Mirákl tedy určitě může jít s námi?“ zeptala se rozechvěle Vasilisa a rychle si přes ramena přehodila plášť pro cestování časem.

